

BTA
BERGEN TAMILSK AVIS

தேன்தமிழ்தழ்

Bergen Tamilsk Avis,
Krohnegården 5b,
5146 Fyllingsdalen,
Norway.

Org.nr: 926 840 320 - ISSN: 2703-8440 (Print ISSN: 2703-8785)

படம்: தமயந்தி

Bergen Tamilsk Avis - no.25 - Feb. 2023 - தேன் தமிழிதழ் - மாத இதழ் - இல.25 மாசி - 2023

உறவுகளுக்கு வணக்கம்

உலகில் பல நாடுகளை சுற்றி வெடிகுண்டு தாக்குதல்களும், பூமி அதிர்வு தாக்கங்களும், விண் ஊடாக நாட்டுக்கு நாடு பலூன் போன்ற இனம் தெரியாத கலன்களை அனுப்பி வேவு பார்ப்பதும், அன்றாட அதிர்ச்சிச் செய்திகளாய் வலம்வருகிறது. தாக்கங்களும், அழிவுகளும், மிக மோசமாக நிகழ்ந்து வருகின்றன. மிகவும் பெரிய வளர்ந்த நாடுகளை பல தாக்கங்கள் அதிர வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அப்பாவி மக்கள் நாளாந்தம் பெரும் இழப்புக்களை சந்தித்து வருகின்றனர்.

ரஷ்யா - உக்ரைன் நாடுகளுக்கு இடையிலான போர் ஆரம்பித்து மாசி 24ம் நாளன்று ஓராண்டு நிறைவு கண்டுள்ளது. இன்னமும் எந்தவித இணக்கப்பாடுகளும் எட்ப்படவில்லை. அமைதிக்கான முயற்சிகள் இரகசியமாக முன்னெடுக்க முயன்றாலும் அவை தோல்வியிலேயே முடிகிறது. உக்ரேனுக்கு பல நாடுகள் சகல வழிகளிலும் உதவிகள் புரிந்து வருவது தெரிந்ததே. இந்த யுத்தமானது ஐரோப்பிய நாடுகளில் சமூக, சமய, பொருளாதார, கலாசார, அரசியல் ரீதியிலான பல மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி வருகின்றது.

இதற்கிடையில் சிரியாவிலும், துருக்கியிலும் ஏற்பட்ட மிகப் பெரும் நிலநடுக்கம் அந்த நாடுகளை உலுப்பி பெரும் சோகத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

50 ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட மக்கள் இறந்துள்ளனர். மிகப் பெரிய நகரங்கள் முழுமையாய் அழிந்துள்ளன. கடுங்குளிரில் மக்கள் மிகவும் அவல நிலையில் தெருவோரங்களில் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

மேலை நாடுகளும், உதவி அமைப்புகளும் தம்மாலான உதவிகளை புரிந்து வருகின்றனர். உதவிக் கரங்கள் எவ்வளவு தான் விரிந்தாலும் மக்களின் துயர நிலவரங்களை சமாளிக்க முடியாது சிரியா மற்றும் துருக்கி நாடுகள் திணறுகின்றன. இந்த இயற்கை அழிவினால், பெரும் இழப்புக்களால் ஏற்பட்டுள்ள அக, புறத் தாக்கங்களை சீர செய்ய மிக நீண்ட காலம் அவசியமாகலாம். அதிர்ஷ்ட வசத்தால் உயிர் தப்பியிருந்தாலும்.

உடைமைகளை இழந்து பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கான பாதுகாப்பினை, அவர்களுக்கான சீரான வாழ்வினை, எவ்வாறு அமைத்துக் கொள்ளப் போகிறார்கள் என்பது பெரும் சவாலாகும். இந்நாடுகளின் தலைவர்கள் சீரமைப்பு பணிகளை எவ்வாறு முன்னெடுக்கப் போகிறார்கள் என்பது மிகப் பெரும் கேள்வியாகியுள்ளது.

உலக நாடுகளும், தொண்டு நிறுவனங்களும் தமது முழுமையான ஆதரவுக் கரங்களை நீட்டி மனிதநேயப் பணிகளை இன்னும் அதிகமாகத் தொடர்வது மிகவும் அவசியமாகின்றது.

தேன் தமிழிதழ்

Ansvarlig redaktør: Julius Antoni

ஆசிரியர்: யூலியஸ் அன்ரனி

தொலைபேசி எண்: (47) 924 63 674

BTA
BERGEN TAMILSK AVIS

Forsvarsministeren:

Det har vært ukjente ballonger over Norge

(Norway)நோர்வேயின் வான் பரப்பில் இனம் தெரியா பலூன்கள் பறந்தன.

நோர்வேயின் வான்பரப்பில் இனம் தெரியாத பலூன்கள் உள்ளன என்று நோர்வேயின் பாதுகாப்பு அமைச்சர் Bjørn Arild Gram (Sp) கூறியுள்ளார்.

நோர்வேயின் வான் பரப்பில் அறியப்படாத பலூன்கள் காணப்பட்டன. ஒவ்வொரு நாளும் பல்வேறு நாடுகளில் இருந்து ஏராளமான பலூன்கள் வானில் வெளியிடப்படுகின்றன, ஆனால் அவற்றில் பெரும்பாலானவை ஒன்று முதல் இரண்டு மணி நேரத்திற்குப் பிறகு வெடித்து கீழே விழுகின்றன என்று அவர் கூறியுள்ளார்.

நமக்குத் தெரியாத பலூன்கள் நோர்வேயின் நிலப்பரப்பில் காற்றுடன் நகர்வது அவ்வப்போது நிகழ்கிறது என்றும் Bjørn Arild Gram கூறியுள்ளார்.

அண்மை நாட்களாக அமெரிக்கா, கனடா போன்ற நாடுகளின் வான் பரப்பிலும் இனம் தெரியா பலூன்கள் பறந்தன என்றும் செய்திகள் கூறுகின்றன. அவை வேற்று நாடுகளின் உளவு பார்க்கும் கருவிகளாக இருக்கலாம் என சந்தேகிக்கப்பட்டு, சுட்டு வீழ்த்தப்பட்டன. □

உக்ரேனில் போரால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு ஆதரவைக் காட்டுவதற்காக மாசி 24ம் நாள் நோர்வே முழுவதும் ஓராண்டு நினைவு நாள் அனுஷ்டிக்கப்பட்டது.

இந்நாள் குறித்து தொடர்ச்சியான இரங்கல் நிகழ்வுகள் நடைபெற்றன. அரசியல் தலைவர்கள், நகரபிதாக்கள், மனித நேய அமைப்புக்கள், உக்ரேனிலிருந்து அகதிகளாக வருகைதந்த மக்கள், நோர்வே வாழ் மக்கள் எனப் பலரும் நிகழ்வுகளில் பங்கு பற்றி தமது ஆதரவினை நல்கினார்கள்.

நாடு முழுவதும் மதியம் 12 மணிக்கு ஒரு நிமிட மௌன அஞ்சலி செலுத்தப்பட்டது. நோர்வேயின் தேசியக் கொடிக்கு அருகாமையில் உக்ரேனியக் கொடி ஏற்றப்பட்டது. உக்ரேனிய தேசிய கீதம் இசைக்கப்பட்டது.

'உக்ரேன் போராட்டம் எங்கள் போராட்டம். நோர்வேயும் உக்ரேனுடன் இணைந்து நிற்கின்றது. உங்களுக்கு எங்கள் ஆதரவு என்றும் உண்டு" என நோர்வேயின் நகர பிதாக்கள் இரங்கல் உரைகள் நிகழ்த்தினர்.

நிகழ்வுகளில் பங்காற்றிய பல உக்ரேனியர்கள் தங்கள் சொந்த நாட்டிலிருந்து கொடிகளையும் போர் எதிர்ப்புச் செய்திகளைக் கொண்ட சுவரொட்டிகளையும் ஏந்தி நின்றனர்.

இப்போரானது ஐரோப்பாவின் புவிசார் அரசியல் சூழ்நிலையை பெரிதும் பாதித்தும் மாற்றியும் உள்ளது.

மிகப்பெரும் மனித அவலங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது. போர் தொடங்கியதிலிருந்து நோர்வே பல உக்ரேனிய அகதிகளை ஏற்று, குடியமர்த்தி, புனர்வாழ்வு கொடுத்து வருகிறது. □

தாய்மொழி
தமிழ்
மொழியாம்

சிவா முருகுப்பிள்ளை

கருவறையில் இருந்து கரங்களில் தாங்கி ஏந்தி பின்பு அன்னை மடியில் வளரும் குழந்தையாக பிரசவிக்கப்பட்ட எந்த மனிதனும் தாயின் அன்பான அரவணைப்புடன் கூடிய “தாய்த் தாலாட்டு” மொழியைத்தான் தாய் மொழியாக முதலில் கேட்பான்.

கருவறையில் வளரும் காலத்திலும் தாய் பேசும் அந்தத் தாய் மொழியை தினமும் உணரும் உள்வாங்கும் குழந்தையாகத்தான் எம் வாழ்வு ஆரம்பமாகின்றது. அந்த வகையில்தான் தந்தைமொழியாக அழைக்காது தாய்மொழி என்று மொழிக்கான அடையாளம் வந்ததாக உணர்கின்றேன். எல்லா மனிதர்களும் ஒரே மொழியின் அடிப்படையில் அன்புகளை தனது தாயின் குரலாக, தாலாட்டாக கேட்பதில் இருந்து வாழ்க்கை ஆரம்பிப்பது இல்லை.

உலகில் பல அறியப்படும் ஏழாயிரம் வரையிலான மொழிகள் ஒவ்வொருவரும் வாழும் இடத்துக்கு இடம் இது வேறு வேறாக அமைவது இயல்பானது. முதலில் கேட்கும் இந்தத் தாய்வழி மொழியில் தாலாட்டாக அரவணப்பாக குழந்தை ஒன்று பெற்றுக் கொள்ளும் இந்த தாய் மொழி வேறு வேறாக இருந்தாலும் அவரவருக்கு இது இனிமையான உயர்வான மொழியாகத்தான் இருக்கும்.. இருக்க வேண்டும்.. இருந்து கொண்டுதான் வருகின்றது.

மனிதகுல வரலாற்றில் தகவல் பரிமாற்றத்தை (சிறப்பாக) செய்வதற்கு கைச்சைகைமொழியுடன் வெறும் சத்தங்களுடன் உருவான இந்த தொடர்பாடல் மனித நாகரீகத்தின் வளர்ச்சியில் அடையாளங்களுடன் கூடிய எழுத்துக்களாக, சொற்களாக மாற்றம் அடைந்து அதன் பின்பு செழுமை அடைந்ததே மொழியின் வரலாறு. இதற்குள் இலக்கணம் என்ற நெறிகள் உள்ளீர்க்கப்பட்டு ஒரு மொழி முழு வடிவம் பெற்றதாகவே மொழியியல் வல்லுனர்கள் கூறுகின்றனர்.

இந்த வகையில் எழுத்துருவாக்கம் அது சார்ந்த இலக்கணம் என்றாக உருவான முதன்மையான மொழியாக முதலில் இருக்கும் 6 மொழிகளில் செம்மொழிகளில் ஒன்றாக நாம் பேசும் தமிழ் மொழியும் இருப்பது மனித குல நாகரீகம். அது தமிழர் நாகரீகத்தின் தொன்மை நிறுவி நிற்கின்றது. இதற்கான சாற்குகள் பலவும் தற்போது எம் கைகளில் உள்ளன.

அது ஈரடியில் அண்மையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட தடயங்களால் மேலும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டு ஆண்டுகள் ஆயிரங்கள் தொன்மையான மொழி என்றாகி நிற்கின்றது. இதனைச் சர்வதேச சமூகமும் அங்கீகரிக்கும் நிலைக்கு வந்திருப்பதும் நாம் அறிந்ததே.

விஞ்ஞானத்தில் ஆதியில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட விடயங்கள்... மருத்துவத்தில் மிகவும் ஆதிகாலத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மருந்துகள் என்றாக இருந்தாலும் மனித குல வளர்ச்சியில் இன்னமும் புதிய விஞ்ஞான கண்டுபிடிப்புகளும் மருந்துகளும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு வருவது விஞ்ஞான, மருத்துவ வளர்ச்சிக்கு அப்பால் மனிதனின் வாழ்விற்கு இவை தேவையும் ஆகி நிற்பதால் இவை நடைபெறுகின்றன.

இதனைப் போலத்தான் வரலாற்றில் ஆண்டுகள் குறைவாக இருந்தாலும் புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட மொழியும் அதனை தமது தாய் மொழியாக கொண்டிருக்கும் மக்களையும் அவர்களின் தாய்மொழியையும் நாம் பார்த்தாக வேண்டும்.

அதற்காக ஆதியில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட விஞ்ஞானமும், மருத்துக்களும் தற்போது காலாவதியானதாகவும் தேவையற்றவை என்று புதியனவற்றை மட்டும் ஏற்றுக் கொள்ளல் கொண்டாடுவது என்பது சரியானது அல்ல.

பின்னுக்கு வந்த கொம்பானாலும் செவியின் மகிமை குறைவானதாகுமா...?

ஆனாலும் புதியன அதிகம் வளர்ச்சியடைதலும் பழையனவற்றில் சில அதிக வளர்ச்சிகளை தொடர்ந்தாற் போல் காணாமலும் ஏன் இல்லாமல் மறைந்து போவதற்கும் அவ் அவ் மொழிகளை வளர்த்தெடுப்பதில் மனித குலம் ஆற்றிய செயற்பாடுகளும் காரணமாக அமைகின்றன என்ற வாதத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும்....?

ஆதி மொழிகளை பழம் குடிமக்களின் மொழிகளை ஆதிக்க சக்திகள் அழித்தொழித்ததான வரலாற்றை நாம் மறுதலிக்க முடியாது. இது நடைபெற்றுத்தான் இருக்கின்றது இன்னும் தொடர்கின்றது...

அது உலகம் முழுவதும் ஆதிக்குடிகளின் தாய் மொழி வழக்கில் இல்லாமல் செய்யப்பட்டு புதிய மொழிகள் அபிவிருத்தி மாற்றம் என்ற அடிப்படையில் அழித்தொழிக்கப்பட்ட வரலாறுகள் சோகமானவை. ஏற்புடையதும் அல்ல.

அந்த மொழியில் தனது தாயிடம் தாலாட்டுக் கேட்ட குழந்தை அதிலிருந்து வலுக் கட்டாயமாக பிரித்தெடுக்கப்பட்டு அந்த மொழியை மறக்க கூடிய வகையிலான வேற்று மொழித் திணிப்பு கொலம்பஸ் போன்ற நாடுகளைக் கண்டுபிடிப்பாளர்களால் அதிகம் உருவாக்கப்பட்டது இதுவே ஆதி-குடிகளின் தாய் மொழியின் அழிவிற்கான முக்கியமான காரணமாகவும் இருக்கின்றது.

ஆனால் தனது தாய் வழி மூலம் அறிந்த அந்த தாய் மொழி... தாலாட்டு மொழி மறைக்கப்பட்டு புதிய மொழியைத் திணித்தாலும் அந்த குழந்தை கட்டையில் ஏறும் வயதில் கூட தாயின் வழி வந்த அந்த தாலாட்டு தாய் மொழி அந்த மனிதனின் உடலின் ஏதோ ஒரு மூலையில் ஒலித்துக் கொண்டு அல்லது ரீங்காரம்மிட்டுக் கொண்டே இருக்கும்.

இது தாயகத்தில் இருந்து தமிழ் மொழிச் சூழலில் இருந்து பிரித்தெடுக்கப்பட்டு தாயின் தாலாட்டாக தமிழ் மொழி கேட்ட எங்கள் மேற்குலக புலம் பெயர் குழந்தைகளுக்கும் பொருந்தித்தான் இருக்கின்றது. அவர்களின் உள்ளணர்வில் இந்த தாய் மொழியாம் தமிழ் மொழி இசைத்துக் கொண்டுதான் இருக்கின்றது. இதனை நான் என் பிள்ளைகளிடம் கண்டு மகிழ்கின்றேன்.

ஆனால் அடுத்த தலைமுறை தனது தாய் வழியால் தமிழ் தாலாட்டை மடியில் பெறாவிட்டால் தன் தாய் மொழி தமிழாக உணராமல் வேறு அவரவர் தாய் பேசும் வழக்க மொழிகளை தாய் மொழியாக உணர்வதற்குரிய வாய்ப்புகள் ஏற்பட்டுவருவதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

பல்வேறு மொழிகள் பேசும் நாடுகளுக்கு இடம் பெயர்ந்து அங்குள்ள மொழிகளை எமது வழக்கு மொழியாக நாம் உள்வாங்கியுள்ளோம் அது தலை முறைகள் தாண்டிப் போகும் போது தாயின் இந்த வழக்குமொழி தாயின் மொழியாகி தாய் வழியே அவர்களின் பிள்ளைகளுக்கு தாய் மொழியாக பரிமாறப்படும் நிலைமைகள் அதிகமாகி வருகின்றது.

இலங்கையில் முஸ்லீம் மக்கள் இலங்கையின் சிங்களப் பகுதிகளுக்கு தொழில் வாழ்வியல் காரணமாக இடம் பெயர்ந்து வாழ்ந்தாலும் தாயின் மொழி தமிழ் மொழியாக இருப்பதினாலேயே அவர்களின் பிள்ளைகளில் அனேகர் தாயின் மொழியை தாலாட்டு மொழி தாய்மொழியாக தமிழ்மொழியாக இன்னமும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றது என்ற செயற்பாடுகளை நாம் எமக்கு பாடங்களாகக் கொள்ளலாம்.

இதற்கான செயன் முறைகள் புலம் பெயர் தமிழ் சமூகத்திடம் அருகி வருவதினால் அவ் அவ் நாடுகளில் புழங்கும் வழக்க மொழியே தாய் பேசும் மொழியாகி அதுவே தாயின் வழியே தலாட்டு மொழியாக தாய் மொழியாக அடுத்தடுத்த தலை முறையினரிடம் வருவதற்குரிய வாய்ப்புகளே அதிகம்.

உலகின் பல நாடுகளிலும் பேசப்படும் மொழியாக தமிழும் இருப்பதினால் தமிழின் வாழ்வு அது தாய் மொழியாக தொடருவதன் மூலமே தொடர்ந்தும் காப்பாற்றப்படும் பெருக்கம் அடைய முடியும். இதற்கான அடித்தளங்களை நாம் தமிழை தாய் மொழியாக கொண்டவர்கள் செய்தாக வேண்டும்.

இணைப்பு மொழி என்ற அளவிற்கு வளர்ச்சியடைந்த ஆங்கிலம் போன்ற மொழிகளின் ஆதிக்கத்திற்குள்ளும், வாழும் சூழலுக்கு ஏற்ப இணைப்பு மொழிகளாக அதிகம் அறியப்படும் ரஷ்ய, மன்டரின், ஸ்பானிஸ், பிரஞ், இந்தி போன்ற மொழிகள் மத்தியில்... இணைப்பு மொழி என்ற அளவில் தமிழ் மொழி இல்லை.

அதனால் தமிழ் மொழி இணைப்பு மொழி என்ற வகையில் வளர்வதற்கும், பெருகுவதற்குமான வாய்ப்புகள் குறைவாக இருப்பதினால் தாலாட்டு மொழியாக தாய் வழியில் தமிழ் மொழி வளர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதுவே எம் மொழியாம் தமிழ் மொழியின் வாழ்விற்கும் செழுமைக்கும் வாய்ப்பு அளிக்கும்.

மாறாக கல்தோன்றி மண் தோன்றா மூத்தகுடி... மொழி... என்ற பெருமைகள் மட்டும் பேசிக் கொண்டிருப்பது தாய் மொழி... தமிழ் மொழியை அடுத்த கட்டத்திற்கு வளர்த்தெடுத்துச் செல்வதற்கு போதுமானதாக இருக்க மாட்டாது.

எல்லாத் தாய் மொழிகளும் அவரவர்களுக்கு தேனிசைத் தென்றலாக ஒலிக்கும் தாலாட்டுத் தாய் மொழிதான். இதனை ஏற்கும் மனப்பக்குவம் மனிதனுக்கு இருக்க வேண்டியது அடிப்படைப் பண்பாகும்.

அனைவருக்கும் தாய் மொழி தின வாழ்த்துகள்.

கீர்த்தனாவின் இரண்டு கவிதைகள்

வசந்தப்பூ

எதற்கோ பெரும்
பிரயத்தனப்பட்டுக்கொண்டே இருக்கின்றோம்!
காலம் நம் பாதைக்குள்
சிறைப்பட மறுக்கிறது.

காலம் கோடு போட்ட பாதையில்
பயணத்தின் நிர்ப்பந்தம்!

வசந்தப்பூ ஒன்று
எங்கோ காத்திருக்கும் என்ற நம்பிக்கை
நடையைத் துரிதப் படுத்துகின்றது!
அது கிடைக்காமலே கூட
வாழ்க்கை அஸ்தமிக்கலாம்!

எத்தனை துயர்வரினும் போகின்ற போக்கில்
நிலவை ரசிப்பவன் ரசித்தபடி கடக்கின்றான்!

ஏதோ ஒரு கோளம் வானில் என்று
உணர்சியற்றுப் பார்த்தபடி இன்னொருவனும்
கடந்து போகின்றான்!

ஆயுளில் நம் பங்கை பிறந்த சிலநாளிலோ,
நான்கில் ஒன்றாகவோ, இரண்டாகவோ,
மூன்றாகவோ இல்லையெனில்
முழுமையாகவோ விதித்து வைத்திருக்கலாம்!

இன்றைய நாம் மற்றவர் கண்முன்னே
நாளையே காணாமற் போகலாம்!

இனி நிலவினை ரசிப்பதும்
இல்லையெனில் வெறித்தபடி கடப்பதும்
உற்றவர் உணர்வுகளை மதிப்பதும்
இல்லை மிதிப்பதும்
நம் தீர்மானங்களில் மட்டுமே...

நினைவுகளின் ரீங்காரம்

திளைத்துக் கிடந்த
நினைவுகளின் ரீங்காரத்தில்

இனிப்பு வழிந்தது...

மதுரக்குடுவையை நிரப்பும்
மதுமலர் ஈக்களின் ஐந்தாவது ஓசையாய்
மந்திரஸ்வரங்கள் ஓயாமல் ஒலித்தன...

தொன்னையிலையில் மதுரம் சுவைக்கும்
வேடுவிச்சியின் உதட்டுக் குவியலில்
வண்ண ஓவியம் விரிந்தது நிஜமோ...

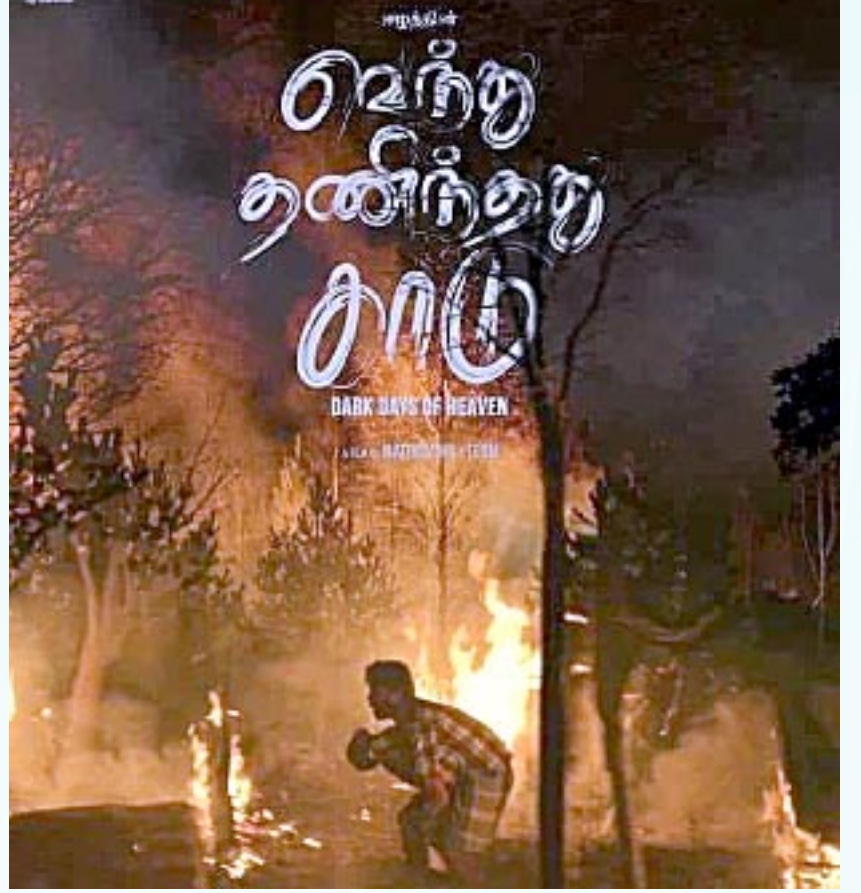
மதுமலர் ஈக்களின் உழைப்பை
தடையின்றி உறிஞ்சுவது போல்
உயிரினை நொடியில் உறிஞ்சி
மெழுகுச்சக்கையை உமிழ்ந்து சென்றாய்...

இருப்பினும் நினைவுகளின் ரீங்காரத்தில்
இனிப்பு வழிந்து கொண்டே தான் இருக்கிறது...

வெந்து தணிந்தது காடு

இலங்கைத்
திரைப்பட
வரலாற்றில்
ஒரு மைல்கல்-
மதி சுதாவின

“வெந்து
தணிந்தது
காடு”

Dr. எம். கே. முருகானந்தன்

எமது போர்க்கால வாழ்வு மிகவும் நெருக்கடியானது. மனதை அலைக்கழிக்கும் அந்தக் காலத்தின் ஒரு கீற்றை மௌன சாட்சியாக பார்த்துக் கொண்டிருக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் எனக்கு, சென்றதற்கு முதல் ஞாயிறு (12.02.2023) ஏற்பட்டது. யாரும் திணித்த நிர்ப்பந்தம் அல்ல. நானாகவவே தேடிக் கொண்டதுதான். என்னை மறந்து அந்த சூழலுக்குள் நானும் ஒருவனாக இரண்டறக் கலந்து, கலங்கிக் கிடந்திருந்தேன்.

போரின் இறுதியை நெருங்கும் காலம். இராணுவ வீரர்கள் ஒரு புறம், விடுதலைப்புலிகள் மறுபுறம். அக்கம் பக்கத்தில் உள்ளவர்கள் அனைவரும் தப்பி ஓடிய நிலையில் இவர்களது குடும்பம் மட்டும் ஒரு வித நம்பிக்கையோடு தங்கியிருக்கிறது. தாய் பிள்ளைகள் பேரக் குழந்தைகள் என விரிந்த ஆலமரம். திரையரங்கில் இருந்த அனைவருமே மௌன சாட்சிகளாக அக் குடும்பத்தில் இணைந்திருந்தனர். துப்பாக்கிச் சூடுகளும் எறிகணைத் தாக்குதல்களும் குண்டு வீச்சு விமானங்களுமாக பொழிந்து தள்ளும் நிலையிலும் புலிகளின் பக்கமோ இராணுவத்தின் பக்கமோ பேசும் படமாக இருக்கவில்லை மக்களின் குரலாக அவர்களது துயர்களையே பேசுகிறது. ஆனால் அதற்கிடையிலும் அவர்களது நாளாந்த வாழ்க்கை நகர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது. நகர்த்த வேண்டிய நிர்ப்பந்தம். சிரிப்பு, அழகை, காதல், களவு, கிடைக்கும் உணவை பகிர்ந்து உண்ணுதல் என அனைத்துமே.

“சங்கக் கடையை உடைச்ச சாமான்களை எடுப்பம்”

“...வீட்டுச் சனங்கள் வீட்டை விட்டுப் போட்டுது. அவங்கடை காணியிக்கை நிக்கிற தென்னை மரங்களை வெட்டிக் கொண்டு வந்து எங்கடை பங்கருக்கு பாதுகாப்பாக மேலை போடுவம்”. நிலைமை மோசமடையும் போது தங்கள் தங்கள் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதே முக்கியமாகிப் போகிறது. அறம் காப்பது நினைவிற்கு வருவதே இல்லை. அதுதானே நிஜமான வாழ்க்கை. அதுதான் திரையிலும் வருகிறது.

மிகவும் சூசமாகவும் கலைத்துவமாகவும் பல காட்சிகள் ஆழ்ந்த கருத்தைச் சொல்லி நகர்கின்றன.

வீதியில் நின்ற மோட்டர் சைக்கிளில் வயரை வெட்டி, பேரன் பெற்றோல் எடுத்துக் கொண்டு வாறான். “ஏன் அப்படிச் செய்தாய்?” என்று கேட்டபோது, “அவர் அங்காலை குண்டுபட்டு செத்துக் கிடக்கிறார். அவருக்கு ஏன் பெற்றோல்” என்று பகிடியாகப் பதிலளிக்கிறான்.

எல்லோரும் வெளியேறிய பின்னர் மகன் வந்து தன்னை சைக்கிளில் ஏத்திக்கொண்டு போவான் எனக் காத்திருக்கிறான் பாட்டி. அப்போ அங்கை வந்த இயக்க டாக்டர். தன் கழுத்தில் இருந்த இயக்க அடையாளத் தகடு, சையனைட் குப்பி ஆகியவற்றை ஒவ்வொன்றாகக் கழட்டி பாட்டி இருந்த இடத்திற்கு அருகில் இருந்த ஒரு ஆணியில் கொழுவுகிறார். இயக்க டாக்டர் வழமையான இயக்கத்து டாக்டருக்குரிய சேட் போட்டிருக்கவில்லை. இப்ப அணிந்திருந்த சேட் அவளின் கண்ணில் பட, “உந்த சேட் எங்கிருந்து கிடைத்தது?” எனக் கேட்கிறான். “வழியிலை ஒருதன் செல் பட்டு செத்துக்கிடக்கிறான். அதைத்தான் கழற்றி எடுத்துப் போட்டனான்”.

பாட்டி அருகில் தொங்கிய சையனைட் குப்பியை வாயில் வைக்கிறான். ஏன் வைத்தான் ? அவளுக்கு என்ன நடந்தது? இவை பற்றி நான் சொல்லப் போவதில்லை. நீங்களே பார்த்து அறிந்து கொள்ளுங்கள். பாட்டி நடக்கவில்லை. பாத்திரமாகவே வாழ்ந்திருந்தார்.

வெற்றிச்செல்வி, மதி சுதா, சுட்டிப் பையன் என அனைவருமே சிறப்பாக நடத்திருந்தனர். இயற்கையில் எப்போதுமே சிரித்த முகத்துடன் இருக்கும் வெற்றிச்செல்வி முற்றிலும் எதிர்மாறாக கவலை சூழ்ந்து, சோகம் அப்பிய முகத்துடன் அம்மாவாக.

படம் முடிந்து வெளியே வந்தபோது படக் குழுவினர் படம் பற்றிய கருத்தைக் கேட்டனர். கட்டை விரலை உயர்த்தி “உச்சம்” என்ற கருத்துவருமாறு சைகை காட்டினேன். காரணம் என்னால் பேச முடியவில்லை. மனம் விக்கித்து நின்றது. சொல்வதற்கு எத்தனையோ விடையங்கள் இருந்தன என்பதை இப்போது பின்னோக்கிப் பார்க்கும் போது தெரிகிறது. ஆயினும் வார்த்தைகள் கோரவில்லை. இன்னமும் அந்த நிலைதான். படம் பார்த்து சுமார் இரண்டு வாரங்கள் ஆகப் போகிறது. ஆயினும் அந்த துயர் மிகு வாழ்விலிருந்து இன்னமும் விடுபடவே முடியவில்லை. .

இலங்கை 75: சுதந்திரத்தின் மறுவிசாரணை

தெ. ஞாலசீர்த்தி மீநீலங்கோ

இலங்கை தனது 75வது சுதந்திரதினத்தை இவ்வாண்டு கொண்டாடுகிறது. இலங்கையை பொருளாதார நெருக்கடி அடியாழத்திற்கு அமிழ்த்தியுள்ள போதும் இராணுவ அணிவகுப்போடு அரசாங்கம் சுதந்திரத்தைக் கொண்டாடுகிறது. உண்மையில் இது யாருடைய சுதந்திரம் என்பதாகும். இது இலங்கையர்கள் மனம் நிறைந்து கொண்டாடுகின்ற சுதந்திரமா? இலங்கையின் கடந்த ஒரு நூற்றாண்டுக்கால வரலாறு என்பது ஒரு இரத்த சரித்திரம். அதில் சில பக்கங்களை நோக்குவதோடு இது யாருடைய சுதந்திரம் என்ற வினாவை அணுகுவோம். இக்கட்டுரை ஐந்து கருப்பொருட்களின் அடிப்படையில் இலங்கையின் சுதந்திரத்தின் கதையை மறுபரிசீலனை செய்கிறது.

முதலாவது, இலங்கை தனது சுதந்திரத்தைப் போராடிப் பெறவில்லை. இரண்டாம் உலகப் போரின் பின்பு உலகம் பெரும் மாற்றங்களைக் கண்டது. :பாளிஸ ஜேர்மனி, இத்தாலி, ஜப்பான் ஆகிய நாடுகளின் வீழ்ச்சியால் சோவியத் யூனியனின் செல்வாக்கு மிகவும் உயர்ந்திருந்தது. கிழக்கு, மத்திய ஐரோப்பிய நாடுகள் பலவற்றில் சோஷலிஸ ஆட்சிகள் உருவாகின. வேறு சில ஐரோப்பிய நாடுகளில் இடதுசாரிக் கட்சிகள் எழுச்சி பெற்றன. ஆசியாவின் முன்னாட் கொலனிகளில் விடுதலைப் போராட்டங்கள் முனைப்படைந்தன.

ஏற்கனவே விடுதலைப் போராட்டம் வேகங் கண்டு விட்ட இந்தியாவில் தொடர்ந்துங் கொலனி நிருவாகத்தை நடத்துவது சிரமமானதாக இருந்தது. அதைவிடப், பிரித்தானியக் கொலனிகளை ஊடுருவித் தனது பொருளாதார மேலாதிக்கத்தை வலுப்படுத்துவதில் அமெரிக்கா குறியாக இருந்தது. எனவே பிரித்தானியக் கொலனி ஆட்சி தென்னாசியாவிலிருந்து வெளியேறுவது தவிர்க்க இயலாததாகி விட்டது. இதனால் இந்தியாவுக்குச் சுதந்திரம் வழங்கும் முடிவை எட்டுவதில் அதிகம் சிரமம் இருக்கவில்லை. எனினும் அந்தச் சுதந்திரம் பிரித்தானியப் பொருளாதாரச் சுரண்டலுக்கும் அரசியற் செல்வாக்குக்கும் மிகக் குறைந்த இழப்பையே ஏற்படுத்தும் விதமாக ஆட்சியைத் தமக்கு உடன்பாடான ஒரு அதிகார வர்க்கத்திடம் ஒப்படைப்பது பற்றிக் கொலனி ஆட்சி மிகவுங் கவனமாக இருந்தது.

ஏனெனில் மக்கள் மத்தியில் அதிருப்தி வளர்ந்து அதன் மூலம் ஏற்படக் கூடிய ஆட்சி மாற்றம் முதலுக்கே மோசமாகி விடும் என்று கொலனிய ஆட்சிக்குத் தெரியும் எனவே ஆட்சி அதிகாரத்தை மக்கள் பறித்தெடுக்கு முன்னமே தமக்கு நம்பிக்கையான ஒரு ஆளும் வர்க்கத்தின் கையில் ஒப்படைக்க முடிவு செய்யப்பட்டது. இதன் பின்னணியிலேயே காந்தி மகாத்மாவாகவும் தேசபிதாவாகவும் ஆனார். வீரம்செறிந்த போராட்டத்தை முன்னெடுத்த சுபாஸ் சந்திரபோஸ் இந்திய வரலாற்றின் கண்களில் இருந்து மறைந்தார், மறக்கப்பட்டார். “அகிம்சைப் போராட்டத்தை மதித்து ஜனநாயகவாதிகளான பிரித்தானிய கொலனியாதிக்கவாதிகள் இந்தியாவுக்கு சுதந்திரம் வழங்கினர்” என்ற கதையாடல் மையக்கருத்தானது.

பிரித்தானியர்களுக்கு இலங்கையின் விடயத்தில் எந்த விதமான சங்கடமோ நெருக்கடியோ இருக்கவில்லை. ஏனெனில் சிங்கள தமிழ்த் தேசியவாதத் தலைவர்கள் எல்லாருமே கொலனிய விசுவாசிகளாக இருந்தனர். அவர்கள் எந்த நிலையிலும் பூரண சுதந்திரம் கேட்கவில்லை. 1945-ல் கூட, பிரித்தானிய முடியாட்சிக்கு உட்பட்ட டொமினியன் எனப்படும் சுயாட்சியையே அவர்கள் கோரினர். பிரித்தானிய கொலனியான இலங்கையில் கம்யூனிஸ்டுகளுக்குத் தடை இருந்தது.

1943இல் சோவியத் யூனியனும் பிரித்தானியாவும் ஒரே அணியில் இணைந்ததையடுத்து இலங்கையில் கம்யூனிஸ்டுகள் மீதான தடை நீக்கப்பட்டது. கம்யூனிஸ்டுகள் இலங்கைத் தேசிய காங்கிரஸில் இணைந்து முழுமையான சுதந்திரத்தை கோரினர். இது இலங்கைத் தேசிய காங்கிரஸில் பதட்டத்தை உருவாக்கியது. பெரும்பான்மையோர் பிரித்தானியரைப் பகைக்க விரும்பவில்லை. காலப்போக்கில் சுதந்திரத்துக்கான ஆதரவு காங்கிரஸில் அதிகரித்தது. இதனால் அச்சமடைந்த டி. எஸ். சேனாநாயக்க இலங்கைத் தேசிய காங்கிரஸில் இருந்து விலகினார். கம்யூனிஸ்டுகள் அனுமதிக்கப்பட்டதை ஏற்றுக் கொள்ளமுடியாது என்றார்.

1945ல் நாட்டுக்கு வேண்டியது சுதந்திரமே ஒழியச் சீர்திருத்தங்களல்ல என்று கம்யூனிஸ்டுகள் போராட்டத் தொடங்கினர். இது தொழிற்சங்கப் போராட்டமாக மாறியது. பிரித்தானியர்களைச் சந்தித்த டி. எஸ். சேனாநாயக்க இலங்கைக்கு உச்சுட்சமாக டொமினியன் அந்தஸ்தே போதுமானது என்று தொடர்ந்து வலியுறுத்தினார். ஆனால் கம்யூனிஸ்டுகள் தொடர்ந்து சுதந்திரத்துக்காகக் குரல் கொடுத்தவண்ணமேயிருந்தனர்.

இந்தச் சூழலில் 1947 ஜூன் மாதம் கொலனி ஆட்சிக் காலத்தின் மாபெரும் வேலை நிறுத்தமாக ஒரு பொது வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்றது. அதன் ஒரு பகுதியாக நடந்த பிரம்மாண்டமான ஊர்வலம் ஒன்றின் போது வி. கந்தசாமி எனும் அரசாங்க ஊழியர் பொலிஸ் துப்பாக்கிச் சூட்டுக்கு இரையானார். அவரது இறுதி ஊர்வலத்தில் ஒரு இலட்சம் பேர் பங்குபற்றினர். அந்த ஊர்வலம் இன, மத, மொழி வேறுபாடு கடந்த மக்கள் ஒற்றுமையை அடையாளங் காட்டியது. கந்தசாமியைச் சுட்டுக்கொன்ற பொலிஸ் படைக்குப் பொறுப்பான உள்நாட்டு அலுவல் அமைச்சராக இருந்தவர் ஒரு பச்சைத் தமிழரான அருணாசலம் மகாதேவா.

இங்கு கவனிக்க வேண்டியது யாதெனில் தொழிலாளி என்ற உணர்வு இன மொழி வேறுபாடு கடந்து இருந்தது போல ஆளும் அதிகார மட்டத்தினரின் உணர்வும் அத்தகைய வேறுபாடுகளைக் கடந்தே இருந்தது.

இலங்கையின் சுதந்திரத்துக்கான வரலாற்றில் மறக்கப்பட்ட பாத்திரம் வி. கந்தசாமியினுடையது. யாழ்ப்பாணம் வட்டுக்கோட்டையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட வேலுப்பிள்ளை கந்தசாமி சுகாதாரத் திணைக்களத்தில் எழுதுவினைஞராகப் பணிபுரிந்தவர். அவர் கொல்லப்பட்ட யூன் 5ம் திகதி கந்தசாமி தினமாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. அவருக்காக ஒரு நினைவுத் தூபியும் எழுப்பப்பட்டது. ஆனால் 1950களிலேயே அத்தூபி காதையர்களால் சேதமாக்கப்பட்டது. கந்தசாமி மறக்கப்பட்டார். இலங்கை வரலாற்றால் மறக்கடிக்கப்பட்ட பலரில் கந்தசாமியும் ஒருவர். இன்று கந்தசாமி தினமும் இல்லை, அவரது நினைவுத் தூபியும் இல்லை.

இலங்கையில் வலுவான சுதந்திர இயக்கம் இருக்கவில்லை. அரசியல் தலைவர்கள் சுதந்திரம் கேட்டுப் போராடவில்லை. மாறாக பிரித்தானியாவுடன் இருப்பதையே சிங்களத் தமிழ்த் தேசியவாதத் தலைவர்கள் விரும்பினார்கள். சுதந்திரத்தை மறுத்தார்கள். இந்தப் பின்புலத்திலேயே 1948இல் சுதந்திரம் இலங்கைக்கு வழங்கப்பட்டது. இலங்கையின் ஆளும்

அதிகார வர்க்கம் வேண்டாத, கேட்காத ஒரு சுதந்திரமே எமக்குக் கிடைத்தது. ஆனால் வேண்டாதவர்களின் கைகளிலேயே ஆட்சியதிகாரம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. இலங்கைக்குச் சுதந்திரம் வேண்டும் என்கிற எண்ணமோ அரசியல் இலக்கோ இல்லாத சிங்களத், தமிழ்த் தேசியவாதிகள் சுதந்திரத்தின் பின்பான இலங்கைக்கான எத்தகைய நோக்கையும் திட்டத்தையும் விருத்தி செய்திருக்க இயலும்?

இந்தக் கேள்வியோடு எனது இரண்டாவது கருப்பொருளுக்குள் நுழைகிறேன். இன்று இலங்கை தனது 75வது சுதந்திர தினத்தை ஒரு வங்குரோத்தான நாடாகக் கொண்டாடுகையில் இந்தக் கேள்வியைக் கேட்பது பயனுள்ளது. நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சி குறித்த எந்தவொரு அக்கறையும் ஆட்சியாளர்களுக்கு இருக்கவில்லை. பிரித்தானியர் விட்டுச்சென்றதைத் தொடர்வதே அவர்களின் நோக்காயிற்று. இலங்கையின் பிரதான ஏற்றுமதிக்கு பங்களித்த தோட்டத்தொழிற்றுறை மக்கள் மோசமாகச் சுரண்டப்படுவது குறித்த அக்கறை எவரிடத்தும் இருக்கவில்லை.

இலங்கையின் தோட்டத்துறை ஏற்றுமதி மூலம் திரட்டப்பட்ட பெருமளவான அந்நியச் செலாவணியை டி.எஸ். சேனாநாயக்கவின் அரசாங்கம் பெருமளவிலான உணவுப் பொருள் இறக்குமதி மூலம் வேகமாக விரயஞ் செய்தது. அதன் நோக்கம் 1947ல் எதிர வரவிருந்த தேர்தலை எப்படியாவது வெல்லுவதாகும் இவ்வாறு விரயமான அந்நியச் செலாவணி நவீன உற்பத்தி உபகரணங்களை வரவழைத்துத் தொழிற துறையை விருத்தி செய்யப் பயன்பட்டிருந்தால் இலங்கையின் பொருளாதாரம் பெரும் பயனடைந்திருக்கும் எனவே இலங்கையின் பொருளாதாரத்தை அரசியல் நலன்களுக்காகப் பலியிடுவது டி.எஸ். சேனாநாயக்கா காலத்தில் தொடங்கியது. அந்த நச்சுவிதையே இன்று விருட்சமாக வளர்ந்து நிற்கிறது.

மூன்றாவது, இன்று தேசிதாவாகக் கொண்டாடப்படுகின்ற டி.எஸ். சேனாநாயக்கா பெரும்பாலான பொதுமக்களால் ஒரு தேசியத் தலைவராக ஏற்கப்படாதவராகவும் அதிகம் மக்கள் செல்வாக்கு இல்லாதவராகவும் இருந்தார். அவர் 1947 தேர்தலை வெல்வதற்காகப் புதிய தந்திரங்களைக் கையாள முற்பட்டார். அத்தந்திரங்கள் இலங்கையின் எதிர்காலத்தையே தீக்கிரையாக்கின. அவரது தந்திரங்களில் இரண்டைச் சுருக்கமாகப் பார்க்கலாம்

1. அக்காலத்தில் - பொது வேலைநிறுத்தத்தைத் தொடந்து - இடதுசாரிகள் வலுவான சக்தியாக இருந்தனர். இடதுசாரிக் கு எதிரான பிரசாரத்தில் முக்கியமான ஒரு கருவியாக மதம் பயன்பட்டது. தேர்தலுக்கான பிரசாரத்தில் "மாக்கிசத் தீயிலிருந்து மதத்தைக் காப்பாற்றுங்கள்" என்ற ஓலம் எழுப்பப்பட்டது. இதுவே காலப்போக்கில் பௌத்தத்திற்கு முதலிடம், பௌத்த தேசம் போன்ற கருத்துருவாக்கங்களுக்கு வழி செய்தது.

2. தேர்தல்கள் ஒரே நாளில் நடத்தாமல் ஒரு மாத காலமாக நடத்தப்பட்டது. முதலில் நடந்த தேர்தலின் முடிவுகள் பின்பு நடந்தவற்றின் மீது பாதிப்பை ஏற்படுத்தின. இதன் மூலம் தேர்தலில் வெல்வதும் ஒவ்வொரு பிரதேசத்தின் மீதும் தனித்தனியாகக் கவனம் செலுத்துவதும் சாத்தியமாயிற்று. ஜனநாயகத்தின் கீழிவு இலங்கையின் சுதந்திரத்துக்கு முன்னே வேர்விட்ட ஒன்று.

இவ்வாறு தேர்தலை வென்ற டி.எஸ். சேனாநாயாக்க இலங்கைக்கு சுதந்திரம் கிடைத்தபோது பிரதமரானார். தன்னைத் தேசபிதாவாக அறிவித்தார். சுதந்திரம் அவரால் கிடைத்தது என்ற கட்டுக்கதை இலங்கையின் வரலாறானது. இவ்வாறு கட்டுக்கதைகளால் உருவான வரலாற்றின் வழிப்பட்டே இலங்கையே தனது 75வது சுதந்திர தினத்தைக் கொண்டாடுகிறது.

நான்காவது, சுதந்திரமடைந்த பின்னர் இலங்கை அரசாங்கம் செய்த முதலாவது பணி மலையகத் தமிழர்களை நாடற்றவர்களாக்கிய பிரசாபரிமைச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததே. சுதந்திரத்துக்குப் பிந்தைய இலங்கையின் முதலாவது ஜனநாயகப் படுகொலை நிகழ்நீண்ட காலம் எடுக்கவில்லை. சிங்களப் பௌத்த பேரினவாதம் தனது முகத்தைக் காட்டுவது சுதந்திர இலங்கையில் முதன்முறையான போதும் அதற்கு முன்னரான நிகழ்வுகளின் தொடர்ச்சியே இப்பிரசாபரிமைச் சட்டம் 20ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வணிகப் போட்டியின் காரணமாக முஸ்லிம்களே சிங்களப் பௌத்த பேரினவாதத்தின் முதலாவது இலக்காகினர். 1915 கலவரம் இதன் விளைவிலானதே. இடதுசாரி விரோத அரசியல் காரணங்கட்காக 1930களில் மலையாளிகள் குறிவைக்கப்பட்டனர். 1948ம் ஆண்டு மலையகத் தமிழர் அரசியல் ரீதியாக நிராயுதபாணிகளாக்கப்பட்டதன் பின்பு, 1950களில் தமிழரே சிங்களப் பேரினவாதத்தின் பிரதான இலக்காகினர். எனவே சிறுபான்மையினரை இலக்குவைப்பது என்பது சுதந்திரத்திற்கு முற்பட்ட காலந்தொட்டே சிங்களப் பேரினவாதத்தின் உள்ளார்ந்த இயல்பு.

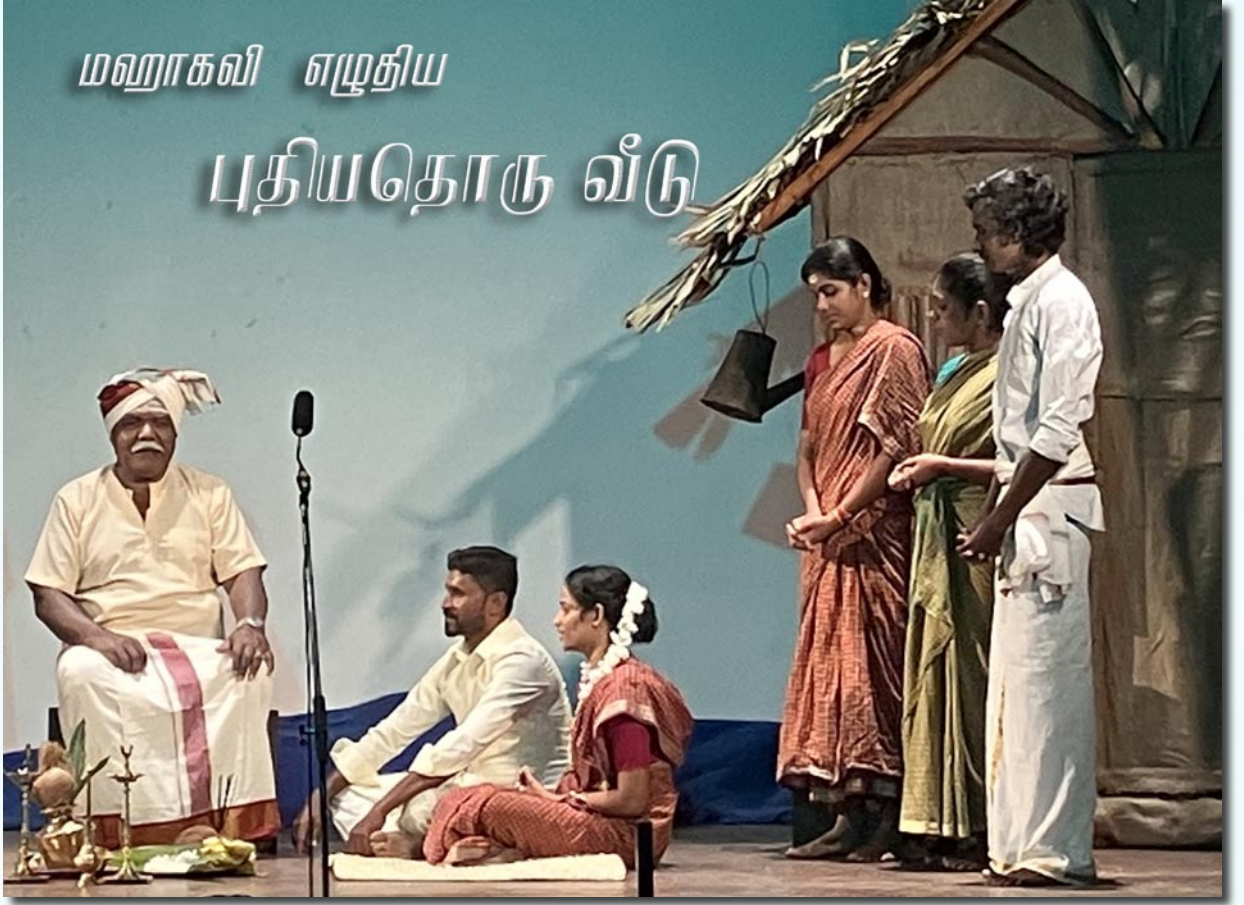
ஐந்தாவது, டி.எஸ். சேனாநாயாக்க சுதந்திர இலங்கையின் முதலாவது அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் ஊடு தமிழரின் தாயகப் பகுதிகளின் இனப்பரம்பலை மாற்றும் நடவடிக்கையைத் தொடங்கினார். அவரது கல் ஓயா (பட்டிப்பளை ஆறு என்பதே இதன் பழைய பெயர்) குடியேற்றத் திட்டமே அபிவிருத்தியின் பெயரால் இதை சாதித்தது. இதில் வருத்தத்திற்குரியது யாதெனில் இந்த திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்திய உயர் அதிகாரிகளில் பலர் தமிழர்கள் என்பதே. எவ்வாறு பிரசாபரிமைச் சட்டம் சுதந்திர இலங்கையின் முதலாவது முக்கிய சட்டமானதோ அதே போல அதேயாண்டு நிறைவேற்றப்பட்ட இரண்டாவது சட்டத்தின் மூலம் உருவாக்கப்பட்டதே கல்ஓயா அபிவிருத்திச் சபை. இச்சபையே நிலங்களைப் பிரித்து மக்களைக் குடியேற்றும் பணியைச் செய்தது.

இத்திட்டத்தினூடு குடியேறியவர்களே 1956இல் தமிழர்களுக்கெதிரான சுதந்திர இலங்கையில் முதலாவது இனக்கலவரத்துக்கு வித்திட்டவர்கள். இதில் இருநூறு தமிழர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். இக்காலப்பகுதியில் தமிழர் ஒருவரே கல்ஓயா அபிவிருத்திச் சபைக்குத் தலைவராக இருந்தார் என்பது மேலதிக செய்தி. இவ்விடத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் புழங்கும் ஒரு பொன்மொழியை இங்கு நினைவுசுராமல் நகர முடியவில்லை: “கோழி மேய்த்தாலும் கொவ்வரமன்டில் மேய்க்க வேணும் கண்டியோ”. கோவ்வரமன்டில் மேய்த்தவர்கள் யார், அவர்கள் யாருடைய நலன் நாடினார்கள் என்பது இன்றுவரை கேட்கப்படாத, ஆராயப்படாத வினாக்கள்.

மேற்சொன்ன 5 விடயங்கள் சில செய்திகளை உறுதிபடச் சொல்லியிருக்கின்றன. போராடிப் பெறாத சுதந்திரமும் அரசியல் இலாபங்களுக்காக அனைத்தையும் காவுகொடுக்கத் தயாரான அதிகார வர்க்கமும் தொடர்ந்தும் ஏமாறத் தயாராக இருக்கும் மக்களும் கொண்ட ஒரு தேசம் என்றென்றும் சுதந்திர காற்றைச் சுவாசிக்க விதிக்கப்பட்டதல்ல.

இவ்விடத்தில் சுதந்திரம் குறித்து இரண்டாம் உலகப்போரின் கதாநாயகன் ஜோசப் ஸ்டாலினின் வரிகள் மிகப்பொருத்தமானவை:

சுரண்டல் ஒழிக்கப்பட்ட இடத்தில்தான் உண்மையான சுதந்திரம் இருக்கும் வேறு சிலரால் ஒடுக்கப்படாத இடத்தில், ஒடுக்குமுறை இல்லாத இடத்தில், வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் வறுமையும் இல்லாத இடத்தில், நாளை வேலை, வீடு, உணவு ஆகியவை இல்லாமல் போய்விடுமோ என்ற பயம் ஒரு மனிதனைத் துரத்தாத இடத்தில் மட்டுமே உண்மையான சுதந்திரம் இருக்கும் அத்தகைய சமூகத்தில் மட்டுமே சுதந்திரம் உண்மையானது. வெறுமனே சட்டங்களிலும், காகிதங்களிலும் உத்தரவாதப்படுத்தப்பட்டது சுதந்திரம் அல்ல. □

மஹாகவி எழுதிய

புதியதொரு வீடு

விமர்சனம்

நியூட்டன் மரியநாயகம்

மெலிஞ்சிமுனை

இயக்கம்: யோண்சன் ராஜ்குமார்
 தயாரிப்பு: திருமறைக் கலா மன்றம்
 அரங்க நிகழ்வு: திருமறைக் கலாமன்ற அரங்கம். யாழ்ப்பாணம்.

மஹாகவி எழுதிய புதியதொரு வீடு, இசை நாடகத்தை நேற்று பிற்பகல் 26.02.2023, காணக்கிடைத்தது. திருமறைகலாமன்றம் தயாரித்த இந்த இசைநாடகத்தினை, யாழ்பிரதான வீதியில் அமைந்துள்ள தமது சொந்த அரங்கில் நடத்தினர்.

மகாகவி இந்த நாடகத்தை எழுதிய அறுபதுகளின் இறுதியாக இருந்தாலென்ன, இன்று 2023இலும் கூட - பிரபலமான இந்த நாடகத்தின் கதை என்னவோ பெரிய ஆச்சரியத்தை ஏற்படுத்தக் கூடியதல்ல.

புயலில் சிக்கி கடலில் காணாமல் போகின்றான் ஒரு மீனவன். சில வருடங்களின் பின் அவனின் மனைவி, தமது மைத்துனரை - அதாவது கணவனின் தம்பியை கலியாணம் செய்து கொள்கிறார். காணாமல் போனவன் மீள வருகிறான். இதனால் ஏற்படும் "முரண்பாடுகள்" எவ்வாறு முடிவுக்கு வருகின்றன என்பதே கதை.

மீன்பிடித் தொழிலில் பெருபாலானவை பலர் கூட்டாக இணைத்து செய்பவை தான். இதனால், ஆசியாவின், பெரும்பாலான மீனவ சமூகங்கள், அதன் தொழில் பின்னணி காரணமாக, கூட்டுக்குடும்ப கட்டமைப்பை கொண்டவையாகும். இதனால், ஒருவர் அச் சமூகங்களில் மரணிக்கும் போது, அக் குடும்பத்தின்

பொருளாதாரம்- அதன் பாதுகாப்பு “சமூகத்தின்” பொறுப்பாகிறது. இதனால், இறந்தவரின் சகோதரர்களில் ஒருவர் அக் குடும்பத்தைப் பொறுப்பேற்றுக் கொள்வதும் வழமையானது.

தற்போது இந்த “பாரம்பரியம்” முற்றுமுழுதாக இலங்கையில் இல்லாமல் போய் விட்டது. பெண் கல்வி மற்றும் சமூகப் பொருளாதார காரணிகளும் இதற்கான அடிப்படைகளாகும் .

எனக்கு தெரிந்த மட்டில், 2009 போர் முடிவின் பின்னான காலத்தில், இரண்டு சம்பவங்கள் மஹாகவியின் கதை போல நிகழ்ந்துள்ளன. போரில் கொல்லப்பட்டார்கள் / கடத்தப்பட்டு காணாமல் செய்யப்பட்டார்கள் என நம்பப்பட்ட இருவர், விடுதலையாகி வரும்போது அவர்களின் இணையர்கள், வேறு இணை தேடி இருந்தனர். இதனால், விரும்பத்தகாத சம்பவங்களும் - பெண்கள் மீதான கொடு வன்முறைகளும் நிகழ்த்தப்பட்டன. இதனடிப்படையில், மஹாகவியின் பேசுபொருள் இப்போதும் பேசப்பட வேண்டியதொன்று எனப்படுகிறது.

கதை என்னவோ, கடல் சார்ந்த மக்களின் “பிரச்சனையை” பேசுவதாக இருந்தாலும் - மீனவ சமூகப் பின்னணியைக் கொண்டதாக இருந்தாலும் கூட - எனக்கு ஏதோ, யாழ்ப்பாண “விவசாய சமூகத்து” கதை போலவே உணர்வைத் தந்தது. இந்த நாடகத்தை குறுகிய வடிவமாக ஐரோப்பிய நாடொன்றில் பார்த்தபோது மட்டும்மல்ல, திருமறை கலாமன்றத்தில் 26.02.2023 பார்த்தபோதும் கூட “கடலுடன் கதை ஓட்டாத” உணர்வையே பெற்றேன்.

மேடை அமைப்பு, அதன் பின்னணிப் பொருட்களாக வலைகளும், குடிசையும், நீலநிற வெளிச்சமும் உபயோகிக்கப் பட்டிருந்தாலும் கூட ஓட்ட முடியவில்லை.

இதற்கு அடிப்படையான காரணம், இதை இயக்கியவர்கள் அல்ல. மஹாகவியின் படைப்பில் உள்ள தன்மை என்றே விளக்கிக் கொள்கிறேன். வசனங்கள் மற்றும் பாடல்களின் வரிகள் உலகமகா கவித்துவமாக இருந்த போதும் கூட, கடல் சார்ந்த மண்ணின் கூத்துடனும், பாட்டுடனும் வளர்ந்த எனக்கு கொஞ்சம் அந்நியமாகப் பட்டது. கடல்சார்- வடக்கின் சமூகங்களுக்கு பொதுவான உரையாடல் முறையும் மற்றும் சொல்லாட்சிப் பாரம்பரியமும் உள்ளது. அவற்றை உன்னிப்பாகத் தேடினாலும் கிடைக்கவில்லை. அத்துடன் உணர்வு நிலையை வெளிப்படுத்தும் காட்சியமைப்பில் ஒருவகை யாழ். சைவ ஆதிக்க சிந்தனா தன்மை மஹாகவியின் இந்தப் படைப்பில் நூலிழையாக தொடர்வதாக நான் உணர்ந்ததும் எனது ஓட்டாத நிலைக்கு காரணம் எனலாம்.

திருமறைக் கலாமன்றத்தின் ஜோசப் ஜோன்சன் இந்த நாடகத்தை இயக்கி இருந்தார். ஜோன்சனை எனக்கு எனது இளமைக் காலத்திலிருந்து அறிமுகம். மிகவும் திறமை வாய்ந்த கூத்தன், எழுத்தாளன், நாடகாசிரியன், சமூக நலன் சார் சிந்தனாவாதி. பாஸ் எனப்படும் ஜோசுவின் இறுதி நேரத்தை நாடகமாகக் காட்டும் திருப்பாடுகளின் காட்சி, வடமோடி, தென்மோடிக்கூத்துக்கள் மற்றும் பல நாடகங்களை ஜோன்சன் இயக்கி இருக்கிறார். இவர் இயக்கிய பாஸ், கூத்துக்கள் மற்றும் “வழமையான” நாடகங்கள் பலராலும் இவருக்கு முன்னமையே இயக்கப்பட்டவை. அவற்றைக் கொஞ்சம் மெருகூட்டி “நவீனப் படுத்தி” அரங்கேற்றுவதில் பெரியதொரு சவால் ஒரு திறமையான படைப்பாளிக்கு - இயக்குனருக்கு இருக்கமுடியாது. அந்த வகையில், மஹாகவியின் புதியதொருவீடு நாடகத்தை இயக்கியதுதான் அவரின் - தற்போது வரையான திறமையின் உச்சம் என்பது எனது கருத்து! அல்லது இந்த நாடகத்தில் தான் அவர் ஒரு தொழில்முறை நாடக இயக்குநராக வெளிப்பட்டுள்ளார்.

மஹாகவியின், இந்தப் படைப்பின் கதை இலகுவானதாக இருந்தாலும் - நாடகத்தின் வடிவம், ஐரோப்பிய பாரம்பரிய இசைநாடகங்களின்- Musical theatre தன்மை கொண்டது. ஓபரா, ஒபேரட் பாரம்பரியத்தில் உருவாகி பின்பு திரைப்படத்தையும் ஒருகாலத்தில் ஆக்கிரமித்த மியூஸிக்கல் எனப்படும் இசைநாடக வகையை சேர்ந்ததே மஹாகவியின் இந்தப் படைப்பு. அதேவேளை, இந்தப் படைப்பை மஹாகவி திட்டமிட்டு ஐரோப்பிய மியூசிக்கல் பாரம்பரியத்திற்கிணங்க எழுதினாரா என நான் அறியேன்.

மியூசிக்கல்/ Musical theatre என்பது பாடல், நடனம், உரையாடல் மற்றும் நடப்பு ஆகியவற்றை ஒருங்கிணைக்கும் நாடக வடிவமாகும்.

கதையின் உள்ளடக்கத்தை வெளிப்படுத்தும் வகையில் - நகைசுவை, சோகம், காதல், குற்றவுணர்வு ஆகிய உணர்வுகளை உள்ளடக்கமாக கொண்ட இசை / பாடல் மற்றும் வசனங்கள் இதில் இருக்கும். உலகில் தலைசிறந்த - பிரபலமான,

01: சிங்கிங் இன் த ரெய்ன் (1952)

02: மவுலின் ரூஜ் (2001)

- 03: சவுண்ட் ஆஃப் மியூசிக் (1965)
 04: கிரீஸ் (1978)
 05: மம்மி மியா! (2008)
 06: மை /பேர் லேடி (1964)
 07: அன்னி (1982)
 08: வெஸ்ட் சைட் ஸ்டோரி (1961)

இவை எல்லாமுமே மேற்கூறிய வரையறைக்கு உட்பட்டவை தான். இவை திரைப்படங்களாக வந்து பிரபலம் அடைந்தவை. அல்லது முதலில் திரையில் வந்து, பின் மேடையேறியவை. ஒரு மியூசிக்கலை திரைப்படமாக்கும் போது இயக்குனர் பல உத்திகளை - தொழில்நுட்ப வசதிகளைப் பயன்படுத்த முடியும். அது, மேடை வடிவத்துக்கு பெரும்பாலும் பயன்படா. இதனால், மேடை வடிவம் இலகுவானதல்ல. ஒரே நேரத்தில் பல நூறு நடன கலைஞர்களையும், நாடக நடிகர்களையும் கையாள்வதும் - நாடகத்தின் ஆத்துமாவை, எழுதியவரின் கலை வெளிப்பாட்டை அலுங்காமல்- குலுங்காமல் மேடை ஏற்றுவது என்பதும் மிகவும் கஷ்டமான காரியம்.

யோன்சன் ராஜ்குமார், மேற்படி ஐரோப்பிய ம்யூஸிக்கல் வடிவத்தையே மஹாகவியின் புதியதொருவீடு நாடகத்துக்கு பயன்படுத்தியுள்ளார். சில தடவைகள் இந்த நாடகம் இலங்கையில் அரங்கேற்றிய வேளையில், ம்யூஸிக்கல் வடிவத்தை அந்த அப்பிரதி தன்னகத்தே கொண்டிருந்த போதிலும் அந்த வடிவம் பயன்படுத்தப் படவில்லை என அறிந்தவர்கள் தெரிவிக்கின்றனர்.

யோன்சன் தனது மேடையாக்கத்தில் பெரும்பாலான பாடல்களுக்கும் புது இசை வடிவம் கொடுத்துள்ளார். அத்துடன், இசைக்கான நடனங்கள்- அசைவுகள் அனைத்தையும் புதிதாக உருவாக்கியுள்ளார். இவ் உருவாக்கமானது நான் மேற்கூறியதுபோல ஐரோப்பிய ம்யூசிக்கலை வடிவத்துக்குள் நெருக்கமாக வந்துள்ளது. புதிய இசை அமைக்கப்பட்டதும், திறமையான பாடல்களினாலும், மஹாகவியின் கவிகள் புதிய பரிமாணத்தை பெறுகின்றன. பலருக்கும் பரிச்சயமான சிறு நண்டு என்ற பாடல், நாடகத்தின் பல பகுதிகளில் வித்தியாசமான தாளக்கட்டுகளுடன் பாடப்பட்டுள்ளது. பலவகை தாளக்கட்டுடன் - அதற்கேற்ற நடன அசைவுகளுடன் பாடல் மேடையில் ஒலிக்கும் போது, பார்வையாளர்களுக்கு மிகவும் உவகை தரும் அனுபவமாக இருக்கிறது.

சவுண்ட் ஒவ் ம்யூசிக், the little Mermaid போன்ற இசை நாடகங்களில் ஒரு பாத்திரம் காதல் வயப்பட்டு ஒரு பூங்காவில் இருக்கும்போது, பூக்கள் மற்றும் காட்சியின் பின்னணியில் இருக்கும் “பொருட்கள்” பாத்திரத்தின் உணர்வை வெளிப்படுத்த பாடும். அல்லது நடன குழுவினர் தோன்றி பாத்திரத்தின் உணர்வை வெளிப்படுத்தும் விதத்தில் பாடி ஆடுவார்கள். அந்த முறைமை ஜோன்சனினால் இந்த நாடகத்திலும் பாவிக்கப்பட்டுள்ளது. மாசிலனும் மயிலையும் உறவில் இருப்பதாக ஊர் கதைப்பதை காட்சிப்படுத்த மிகவும் அழகாக மேற்படி உத்தியை பாவித்துள்ளார் இயக்குனர்.

இயக்குனர் இந்த நாடகத்துக்கு 6 பாத்திரங்களுடன் 24 பேரை துணைப்பாத்திரங்களாகவும், பாடகர் / நடன காரர்களாகவும் மேடையில் உபயோகித்துள்ளார். இவ்வளவு பேர் பங்கு கொள்ளும் அரங்கை எந்த வித குழப்பமும் ஏற்படாமல், கதை மற்றும் அது வெளிப்படுத்தும் உணர்வுகளை சீராக பார்வையாளர்களிடம் சேர்த்துள்ளார்.

ஆறு நடிகர்களும் தமது பாத்திரத்தின் தன்மையை உணர்ந்து, அதிகளவு நேரத்தை உபயோகித்து பழகி, கொஞ்சம் கஷ்டமான- நீண்ட வாசனைகளைப் பாடமாக்கி அரங்கேறியுள்ளது வெளிப்படையாக உணர் முடிந்தது. தொழில் முறைகலைஞர்களே சிரமப்படும் மியூசிக்கல்/ Musical theatre வடிவத்தை, amateur நடிகர்கள் இவ்வளவு சிரத்தையெடுத்து நடத்தத்தென்பது வெகுவாக பாராட்டத் தக்கது.

என்னைப் பொறுத்த மட்டில் மையுண்ட நெடுங்கண்ணாதாத்தை பாத்திரத்தில் நடத்த செ. வைதேகி அதி சிறந்த நடடிப்புத் திறமையை வெளிப்படுத்தினார். அதேபோலவே, மாயன் பாத்திரத்தில் நடத்த ஜஸ்டின் ஜெராட்டு மற்றும் மன்னன் பாத்திரத்தில் நடத்த சிறுவன் ற.ரஸ்னனும் பாராட்டப்பட வேண்டியவர்கள்.

.....

சவாலான அரங்க முறைமையையான மியூசிக்கல்/Musical theatre வடிவத்தை கையிலெடுத்து யோன்சன் புதியதொரு வீட்டை இயங்கியிருந்தாலும், அப்பிரதி உள்ளடக்கியிருக்கும் சாத்தியப்பாடுகளையும் – மியூசிக்கல்/ Musical theatre வடிவம் கொடுக்கும் சாத்தியப்பாடுகளையும் முழுமையாக வெளிக்கொணர்- உபயோகிக்க அவர் தவறி விட்டார் என்று நான் கருதுகிறேன்.

உதாரணமாக. மியூசிக்கல்/ Musical theatre வடிவம் காதல் உணர்வையும் அதனால் ஏற்படும் வீழ்ச்சியையும் - மீட்சியையுமே பெரும்பாலும் தனது உள்ளடக்கமாக கொண்டிருக்கும். மஹாகவியின் இந்த பிரதியில் வரும் மாசிலன் மற்றும் மயிலின் பாத்திரங்கள் சிருங்காரத்தையும் காதலையும் மேடையில் செதுக்க இயக்குனருக்கு இடமளிக்கும் பாத்திரங்களாக அமைத்தவை. பல வருடங்கள் ஒரே குடிசையில் வாழும் இளம் மனிதங்கள் இருவருக்குமிடையிலான ஈர்ப்பு, காமம் சார் தேவை மற்றும் காதல் உணர்ச்சி என்பன இயக்குனருக்கு சிருங்காரத்தையும் காதலையும் சொல்ல வாய்ப்பளிக்கிறது.

அவ் இரண்டு பாத்திரங்கள் வரும் பெருன்பான்மையான காட்சிகளை -இயக்குனருக்கான சுதந்திரத்தை முன்னிறுத்தி- இயக்குனர் காதலை - காம வேட்கையை அரகேற்றி இருக்கலாம். அந்த இரு பாத்திரங்களும் ஒருவர் மீது ஒருவருக்கான ஈர்ப்பை வெளிப்படுத்தும் வகையின் அமைத்திருந்தால், உச்ச காட்சியில் இருவரின் சேர்வும் முழுதளவாக நியாயப்படுத்தப்பட்டிருக்கும். அவர்கள் இருவரின் சேர்வும் சமூகத்தால் திணிக்கப்பட்டதாக மட்டுமே சித்தரிக்கப்படுகிறது. இதனால் நடந்தது என்னவென்றால், உச்சக் காட்சியில் மாயன் பாத்திரமே பெரிதளவான பரிவை பார்வையாளர்களிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்கிறது. ஒரு தியாகியாக அப்பாத்திரம் நிலை நிறுத்தப்படுகிறது. முக்கிய பாத்திரங்களான மாசிலனும், மயிலையும் துணைப்பாத்திரங்கள் ஆக்கப்படுகிறார்கள். மாயனும் அவனின் மகனும் புதியதொரு வீட்டை உருவாக்கியது போல நாடகம் முடிகிறது.

அதேவேளை, யாழ்ப்பாணப் போலி பாலியல் ஒழுக்கம் பேசும் சமூகத்தில் நான் கூறியதுபோல ஒரு நாடகக் காட்சியை அமைப்பது சுலபமல்ல. தொட்டு நடப்பதையே பொறுத்துக் கொள்ளாத லும்பன் தனமாக யாழ். தமிழ் சமூகத்தில் எவ்வாறு காதலை வெளிப்படுத்தும் காட்சிகளை அரங்கேற்ற முடியும்?

அவ்வாறான காட்சிகளில் நடிக்க யார் சம்மதிப்பார்கள்?!. பெண்கள், பணம்சம்பாதிக்கும் வேலையை தவிர வேறு எதற்கும் பெரிதாக அவர்களை வீட்டுக்கு வெளியில் போய்வர அனுமதிக்காத போலி ஒழுக்கம் பேசும் இச் சமூகத்தில் / நாடகத்தில் பங்கெடுப்பதே பெரிய விடையம் தான்.

நிறைவாக,

இன்றுள்ள யாழ்ப்பாண சமூக கலாச்சார சூழலில் இந்த நாடகத்தை தயாரித்ததன் மூலம், திருமறைக்கலா மன்றம், அரங்கவியலில் பெரியதொரு சாதனையை செய்துள்ளது. இந்த நாடகம் அனைத்து மக்களும் பார்க்கும் வகையில் யாழ்ப்பாண “இந்திய” கலாச்சார மண்டபத்தில் அரங்கேற்ற சமூக கரிசனை உள்ளோர் / பொறுப்பான அரசியல்வாதிகள் வகை செய்ய வேண்டும். அத்துடன் கூடுமான அளவுக்கு பரந்து பட்ட அளவில் தமிழ் பேசும் பிரதேசங்களிலிலும் மேடை ஏற்றப்படல் வேண்டும்.

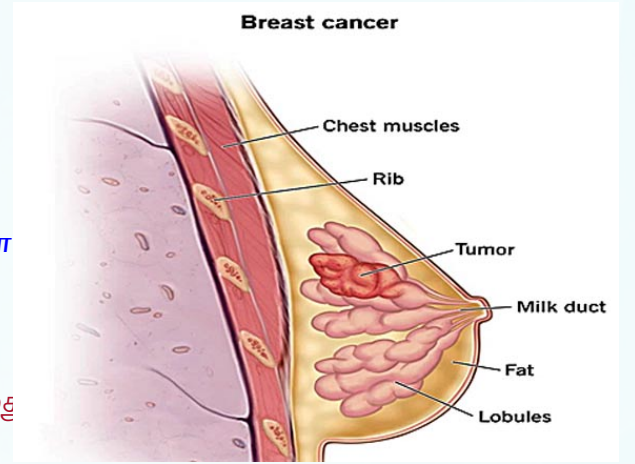
இந்த தயாரிப்பு மக்களிடம் போய் சேர்வதன் மூலம் சமூகத்துக்கு சில புதிய ரசனைகளையும், சில நேர்மறையான சமூக பார்வைகளையும் கடத்த முடியும் என்பது எனது கருத்து. □

Dr.லிமலநாதன் MD PhD
(Senior Consultant Cardiologist, Oslo, Norway)

எமது தாய் நாட்டிலும், நாம் புலம்பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளிலும் எம் மக்கள் பலருக்கும் மார்பக புற்றுநோய் அதிகம் ஏற்படுகிறது. மார்பக புற்றுநோய் என்றால் என்ன?

பூப்பெய்தும் பொழுது ஓமோன்களின் செயற்பாட்டினால் மார்பகங்கள் வளர்ச்சியடைகின்றன. இவற்றின் தொழில் மார்பக சுரப்பிகளினால் பாலைச்சுரந்து கால்வாய்களினால் சேகரித்து முலைக்காம்பிற்கு பாலைகொண்டு செல்வதாகும். மார்பகங்களிலுள்ள கலங்கள் கட்டுப்பாடின்றி கலப்பிரிவுக்கு உட்பட்டு அத்த வளர்ச்சியடைவதால் புற்றுநோய்க் கட்டிகளாக உருவெடுக்கின்றது. இது ஒரு சில நாட்களிலோ வாரங்களிலோ, மாதங்களிலோ நடைபெறும் செயலல்ல.

இந்த நோய் பெண்களுக்கு மட்டுமா அல்லது ஆண்களுக்கும் ஏற்ப்படுமா?

மார்பகங்கள் இனப்பெருக்கத்தொகுதியின் ஒரு அங்கமாகும், இதன் வளர்ச்சியும் செயற்பாடும் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டதுபோல் ஓமோன்களால் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றது. ஆண்களுக்கும் மார்பகங்கள் இருக்கின்றபோதும் அதன் வளர்ச்சியும் செயற்பாடும் பெண்களைப்போல் இருப்பதில்லை காரணம் பெண்களிலுள்ள பாலியல் ஓமோன்கள் ஆண்களில் இருப்பதில்லை அல்லது குறைவாகவே இருக்கின்றன. ஆனாலும் ஆண்களுக்கும் மார்பகங்கள் இருப்பதால் பெண்களைப் போலில்லாவிட்டாலும் மார்பக புற்றுநோய் வருவதற்கான சாத்தியம் உள்ளது.

இந்நோய்க்கான அறிகுறிகள் என்ன? எவ்வாறு அடையாளம் காணலாம்?

1. மார்பகங்களில் கட்டி வளர்தல்
2. மார்பகம் வீக்கமடைதல் அல்லது வடிவம் மாறுதல்
3. மார்பகம் அல்லது முலைக்காம்பு சிவந்திருத்தல் அல்லது நிறம்மாறுதல்
4. முலைக்காம்பு பகுதியில் குழிவிழுதல் அல்லது நோ தோன்றுதல்
5. தடவிப்பார்க்கும் போது மார்பகம் கடினமாகவும், சூடாகவும் இருத்தல்
6. முலைக்காம்பு பகுதியில் நிறமாற்றம் ஏற்பட்டு தோலுரிதல்

இந்த நோய் வருவதற்கான காரணங்கள் என்ன?

1. பால். பெண்களுக்கு மார்க் புற்றுநோய் வருவதற்கான சந்தர்ப்பம் ஆண்களுடன் ஒப்பிடும் போது 100 மடங்கு அதிகம்
2. வயது. வயது கூடக்கூட மார்க்புற்றுநோய் வருவதற்கான சந்தர்ப்பம் கூடும். 79 வீதமான மார்க்புற்றுநோய் 50 வயதிற்கு பின்பே தோன்றுகின்றன.
3. இனம். வெள்ளைக்காரப் பெண்களுக்கு மார்க் புற்றுநோய் வருவதற்கான சந்தர்ப்பம் சற்று அதிகம்
4. பரம்பரையில் மார்க் புற்றுநோய் இருத்தல்
5. இளமையில் பூப்படைதலும், மாதவிடாய் நின்றுவிடும் வயது கூடுதலாக இருப்பதும் மார்க் புற்றுநோய் ஏற்படுவதை ஊக்குவிக்குமென கண்டறியப்பட்டுள்ளது.
6. 30 வயதுக்கு பின்பு குழந்தை பெறுவதும், குழந்தையில்லாமலிருப்பதும் மார்க் புற்றுநோய் ஏற்படுவதை அதிகரிக்கும்
7. கதிர்வீச்சுகளுக்கு உள்ளாகியிருப்பது
8. பாலியல் ஓமோன் சிகிச்சை பெறுதல்
9. மதுபாவனை
10. உடல்நிறை கூடுதலாகவிருப்பது
11. உடற்பயிற்சியின்மை

இது பரம்பரை நோயா?

30 வீதமான சந்தர்ப்பங்களில் பரம்பரையில் மார்க்புற்றுநோய் இருத்தல் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

இந்த நோய் சிறுவர்களுக்கும் தோன்றுமா?

பூப்பெய்வதற்கு முன்பு மார்க்புற்றுநோய் ஏற்படுவது மிகமிக அரிது. 11 வீதமான மார்க்புற்றுநோயாளர்களே 45 வயதுக்கு குறைவானவர்களாக உள்ளனர்.

மார்க் புற்றுநோய் வராது தடுக்க என்ன செய்ய வேண்டும்?

பெண்ணாகப்பிறத்தல், எந்தப் பெற்றோருக்கு பிறத்தல், எந்த இனத்தில் பிறத்தல், வயது கூடிக்கொண்டு செல்லுதல் என மார்க்புற்றுநோயை ஏற்படுத்தக்கூடிய பல விடயங்கள் எமது கட்டுப்பாட்டிற்கு அப்பாற்பட்டவை.

ஆனாலும், உடல்நிறையை கட்டுப்படுத்தல், மதுபானத்தை தவிர்த்தல், ஒழுங்கான உடற்பயிற்சி செய்தல், 30 வயதிற்கு முன்பே குழந்தை பெறுதல், மாதவிடாய் நின்ற பின்பு ஓமோன் குழிசைகள் பாவிப்பதை தவிர்த்தல் போன்ற விடயங்களை கடைப்பிடிப்பதன் மூலம் ஓரளவு காப்பு முயற்சிகளை மேற்கொள்ளலாம். □

அப்பா கத்தி

-வடகூடவை வரகுஜன்.

எங்கள் அப்பாவிடம் ஒரு கத்தி இருந்தது. கோப்பிக்கத்தி!

முன்பக்கம் வளைந்து கைக்கு அடக்கமாய் இருக்கும் கத்தி. மான்கொம்பில் பிடிபோட்ட அழகான கத்தி. வேலையின்போது கை வியர்த்து ஈரமானாலும், வழக்காத பற்றுறுதிமானம் கொண்ட கத்தி.

அப்பா, நீர்வேலி காமாட்சியம்பாள் இரும்புத் தொழிற்சாலையில் சொல்லிச் செய்வித்த கத்தி.

இதனை “அப்பாக்கத்தி” என்போம் நாம். யாரும் இதனை இலகுவில் தொட்டுவிட முடியாது. அவ்வளவு கவனமாக அப்பா அதைப் பேணினார். மாதம் ஒருமுறை அப்பா விடுமுறையில் வீடு வரும்போது அதனை எடுத்து, தீட்டி கூர் பார்த்து, கதிகால்கள் வெட்டுவார். அப்பா இல்லாத நாட்களில் நாம் அதனைத் தொட அம்மா விடமாட்டா. எமது பாவிப்பிற்கு வேறு ஓர் கத்தியிருந்து. முனை மழுங்கியது.

யாரும் அதைத் தீட்டுவதில்லை.

நாம் ஏதாவது மொக்கு வேலைகள் செய்துவிட்டு அப்படியே வைத்துவிடுவோம். அப்போது எமக்கு இருந்த உடல் பலத்திற்கும் உற்சாகத்திற்கும் கத்தியின் மழுங்கல் எமக்கு ஒரு பொருட்டே அல்ல. கத்தி எடுத்தால் மொக்கு வெட்டுத்தான். இப்போது யோசித்தால், அப்போது வெட்டியது கத்தி அல்ல, எமது உடல்பலம்தான் வெட்டிக் கொத்தியது என்பது புரிகிறது.

இந்த கத்தியைப் பாவித்த அப்பா அநியாயத்திற்கு நல்லவராக இருந்தார்.

நல்லவராக இருந்தால் நல்லதுதானே. ஆனால் மோசமான அப்பாவியாக இருந்தார். இந்த அப்பாவியைப் பலரும் ஏமாற்றினார்கள்.

இந்த ஏமாற்றல்கள் வெளித்தெரியவரும் போதெல்லாம் அப்பாவைப் பெற்ற ஆச்சி, “இப்படி ஒரு ஏமாளிப் பிள்ளையை பெற்றேனே” என்று புலம்புவார்.

இதுகளை அறியும்போதெல்லாம் நான் அப்பாவைப் போல வளரக்கூடாது என்று சொல்லிச் சொல்லியே வளர்ந்தேன்.

தாடி மீசை முளைக்கத் தொடங்க என்னை கடுமையானவனாகக் காட்ட தாடி வளர்க்கத் தொடங்கினேன்.

அப்பா எப்போதும் clean shave தான். வெள்ளை அல்லது இளவண்ண உடைதான் உடுத்துவார். T-shirts போடமாட்டார். “மிதிச்ச இடத்து புல்லும் சாகாது” என்ற குணநலன்களைக் கொண்ட அப்பா, அம்மாவுடன் அருமையான காதல் வாழ்வு வாழ்ந்தார்.

அப்பாவின் தலைமுறையில் மனைவியை “நீங்கள்” என அழைத்ததை நான் கண்டது அப்பாவிடம் மட்டும்தான்.

தாவரபோசணியான அம்மாவைத் திருமணம் செய்தபின், நண்டு இறால் பிரியரான அப்பா மாமிசம் சாப்பிடுவதை அறவே விட்டுவிட்டார். அம்மாவும் அப்பாவும் தர்க்கப்பட்டதை நான் ஒருபோதும் கண்டதில்லை.

மற்றைய அப்பாக்கள் எல்லாம் அடி, பின்னி எடுத்து பிள்ளைகளை வளர்க்க, அப்பா ஒருபோதும் எமக்கு அடித்ததில்லை. ஒரே ஒருமுறை, தான் நட்டு வளர்த்த இளவேம்பில் பிசின் எடுப்பதற்காக

நான் வேம்பை கத்தியால் கொத்திக்
காயப்படுத்தியதற்காக தடி முறித்து காலுக்கு
கீழ் அடித்தார்.

மரங்களை அவ்வளவு காதலித்தார் அப்பா.

அப்பா இப்படி அப்பாவியாக வளர்ந்ததற்கு
காரணம், அவரின் பிரியமான நாலு
அக்காக்களும் அவரைத் தம் இறக்கையில்
பொத்தி உலகம் தெரியாமல் வளர்த்த
தாயுமாயும் இருக்கலாம்.

இந்த அப்பாவி அப்பாவிற்கு, நாம்
இப்போ ஆண்மைக்குரிய அழகு என்று
சொல்லப்படுகிற swimming தெரியாது,
Driving தெரியாது. மரத்தில் ஏறத்தெரியாது.
Football, cricket விளையாடத்தெரியாது.
ஆனால் திறமையாக செஸ் விளையாடுவார்.
கரம் போர்ட்டில் காய்களைச் சொல்லி
வீழ்த்துவார்.

நான் சின்னவயதிலேயே மரங்களில் ஏறி
விளையாடத் தொடங்கி விட்டேன்.
ஊர்க் கேணியில் நீச்சல் பழகிவிட்டேன்.

ஒருமுறை முற்றத்து கறுத்தக்கொழும்பான்
மாமரத்தில் குருவீச்சை நிரம்பப் பிடித்து
விட்டது. அப்பா லீவில் வந்திருந்த நாள்
ஒன்றில் குருவீச்சையை வெட்டுவிப்பதற்காக
சாமுவேலை வரச்சொல்லி இருந்தார்.
அன்று சாமுவேல் வரவில்லை.
அப்பா அந்தரப் பட்டுக் கொண்டிருந்தார்.
அந்தக்காலங்களில் அப்பா அம்மாவிற்கு
பிரியமான வேலைகளை செய்து கொடுத்து
அவர்களை மகிழ்விப்பது எமக்கு பெரும்
மகிழ்வாய் இருந்தது.
அப்பாவிடம் “நான் ஏறி வெட்டட்டே”
என்று கேட்டேன்.

“நீ ஏறுவியோ” என்றார் அப்பா.
நான் சரசர என்று மரத்தில் ஏறி விட்டேன்.
அன்று மட்டும் கையில் “அப்பாக்கத்தி”.
கீழ் உள்ள குருவீச்சம் கொப்புகளை
எல்லாம் வெட்டித் தள்ளினேன்.
இன்னும் மேலேறி வெட்டிச் சரித்தேன்.
ஒவொரு கொப்பு வெட்டும் போதும்
அப்பா “குருவீச்சைக்கு கிட்டவாக வெட்டு.
கீழே மாங்கொப்பை வெட்டாதே” என்று

அந்தரப்பட்டுக் கொண்டு நின்றார். pruning
என்றால் என்ன என்று தெரியாத காலமது.

எல்லாம் வெட்டி முடிய, மிக உயரத்தில்
உள்ள கொப்பொன்றில் குருவீச்சை
இருப்பது தெரிந்தது. மேலே ஏறினேன்.
இன்னும் மேலே போக அந்தக் கொப்பு
எனது பாரத்தைத் தாங்காது போல் தெரிந்து.
நின்ற இடத்தில் நிற்குகொண்டு, நல்ல
கொப்பும் குருவீச்சை உள்ள கொப்புமான
ஒரு பெரிய கொப்பை வெட்ட கத்தியால்
ஒரு பொழி போட்டதும் அப்பா கத்தினார்.

“உதிலை வெட்டாதே மேலே போய்
குருவீச்சை உள்ள கொப்பை மாத்திரம்
வெட்டு”

“மேலே போனால் அந்தக் கொப்பு முறிஞ்சு
போகும் அப்பா” என்றேன் நான்.
கீழே நின்ற அப்பா சொன்னதுதான்
மகாவாக்கியம்

“நான் முறியாமல் பாக்கிறான் நீ மேலை
போய் வெட்டு”.

“சரி நீங்கள் தள்ளி நில்லுங்கோ” என்றேன்
நான்.

மேலே போக முயற்சித்தேன்.

மேலே நின்று வெட்ட வாகான இடம்
இல்லை.

அத்துடன் “அந்தக் கொப்பு முறிந்து
நீயும் கீழே விழுவாய்” என உள்ளூணர்வு
சொல்லியது.

என்ன செய்யலாம் என்று யோசிக்க, கத்தி
கீழே விழுந்து விட்டது.

சரசர எனக் கீழே இறங்கி கத்தியை
எடுத்துக் கொண்டு மேலே ஏறுவதற்கு
போனேன்.

“வேண்டாம் விடு!

நீ நல்லாய் களைச்சப்போனாய்.
பேந்தொருநாள் பாப்பம்” என்றார் அப்பா.

கடைசி வரை, கத்தி கை தவறி
விழுந்ததாகவே நினைத்துக் கொண்டிருந்தார்
அப்பாவி அப்பா.

கௌரிகாந்தன்

ஸ்ரீதரன் திருநாவுக்கரசு (சுகு)

மறைந்த நண்பர் தோழர் குகமூர்த்தி அவர்களின் மூலமே முதன் முதலில் தோழர் கௌரிகாந்தன் அவர்கள் பரிச்சயமானார்.

நல்லூர் முடமாவடியில் உள்ள ஒரு வீட்டில் சந்தித்துக் கொண்டது ஞாபகம். அப்போது அவர்கள் விடிவு என்ற ஒரு பத்திரிகைக் குழுவாக இயங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள்?.

1970களின் இறுதி வாக்கில் என நினைக்கிறேன்.

யாழ் மைய தமிழ்தேசியத்தின் பாரம்பரிய தலைமைகள் பற்றிய தீவிரமான கேள்விகளை எழுப்பியது இன்னும் ஞாபகத்திரைகளில்.

பின்னர் யாழ்குடா நாட்டு செம்மண் பிரதேச கிராமங்களில் வாரம் ஒரு கருத்தரங்கு ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் சந்தித்துக் கொண்டோம். யாழ் குடா நாட்டில் சாதி ரீதியாகவும் வர்க்க ரீதியாகவும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் பிரச்சனைகள் 1980களின் முற்பகுதியில் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்ட தொழிலாளர்கள் பழி வாங்கப்பட்ட விடயம் மலையகதோட்டத் தொழிலாளர்கள் எதிர் நோக்கும் பிரச்சினைகள் தேசிய பிரச்சனை உலக சோசலிச முகாம் என பல்வேறு விடயங்கள் பேசப்பட்டன. இடது பார்வை கொண்ட தேசிய விடுதலை இயக்கங்களும் பாரம்பரிய இடது மரபுகளில் வந்தவர்களும் சங்கமம் ஆகிய ரகசிய கருத்தரங்குகள் தொடர்ச்சியாக நடைபெற்றன.

பயங்கரவாத தடைச் சட்டம் காணாமல் ஆக்கப்படுதல் அடுத்தடுத்து இன வன்முறைகள் அகதிகளாக மக்கள் தெற்கில் இருந்தும் மலையகத்தில் இருந்தும் இடம்பெயர்ந்து புலம்பெயர்ந்து கொண்டிருந்த காலம்.

தோழர் கௌரிகாந்தன் அவர்கள் அரசியல் சமூகவிவகாரங்களை எடுத்துரைப்பதில் மிகவும் தர்க்கபூர்வமானவர்.

இருபாலையிலும் பின்னர் மானிப்பாய் உடுவிலிலும் என 1980 களின் நடுப்பகுதி வரை யாழில் வாழ்ந்தவர்.

சக தோழர்களுடன் இணைந்து கிராமிய உழைப்பாளர் சங்கத்தின் உருவாக்கத்திலும் அகில இலங்கை விவசாயிகள் சங்கத்துடன் இணைந்து பணியாற்றுவதிலும் பங்களித்தவர். 1980 களில் கிராமிய தொழிலாளர் விவசாயிகள் முன்னணியும் கிராமிய உழைப்பாளர் சங்கமும் இணைந்து பணியாற்றின.

நாங்கள் ஒரு காலத்தில் மிகவும் அன்னியோன்யமாகவும் நெருக்கமாகவும் பயணித்தோம். எழிலார்ந்த காலமது. சகல உரையாடல்களிலும் சமூக நீதியே அடிநாதமாக இருக்கும்.

ஈழ மாணவர் பொதுமன்றம் கிராமிய தொழிலாளர் விவசாய முன்னணி ஊடாக முன்னெடுத்த பல்வேறு அரசியல் சமூக நடவடிக்கைகளில், போராட்டங்களில் அவர் அவ்வப்போது ஆலோசனைகளையும் கருத்துக்களையும் கூறி வந்திருக்கிறார்.

பின்னர் தமிழகம் சென்னையில் லயோலாக்கல்லூரியில் சந்தித்தது ஞாபகம். அதன் பின்னர் வெவ்வேறு திசைகளில் சென்றுவிட்டோம்.

மிக நீண்ட காலம் கால்நூற்றாண்டுகளுக்கு மேல் தர்மபுரியில் உள்ள ஏதிலியர்முகாமில் தனது மனைவியார் பிள்ளைகளுடன் வாழ்ந்திருக்கிறார். அவர்களுடைய தியாகம் குறிப்பிடத்தகுந்தது.

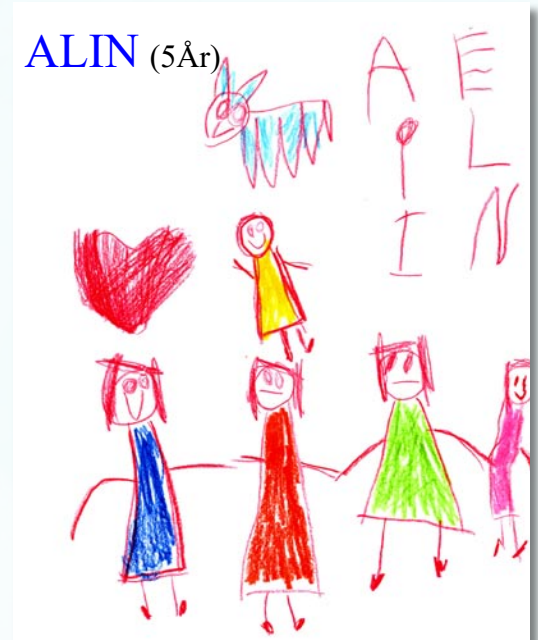
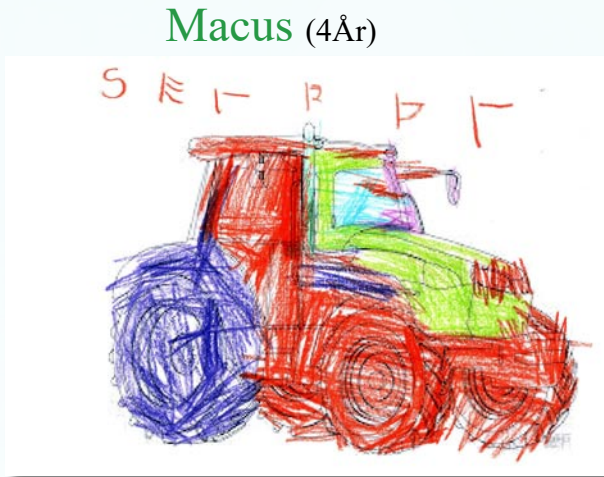
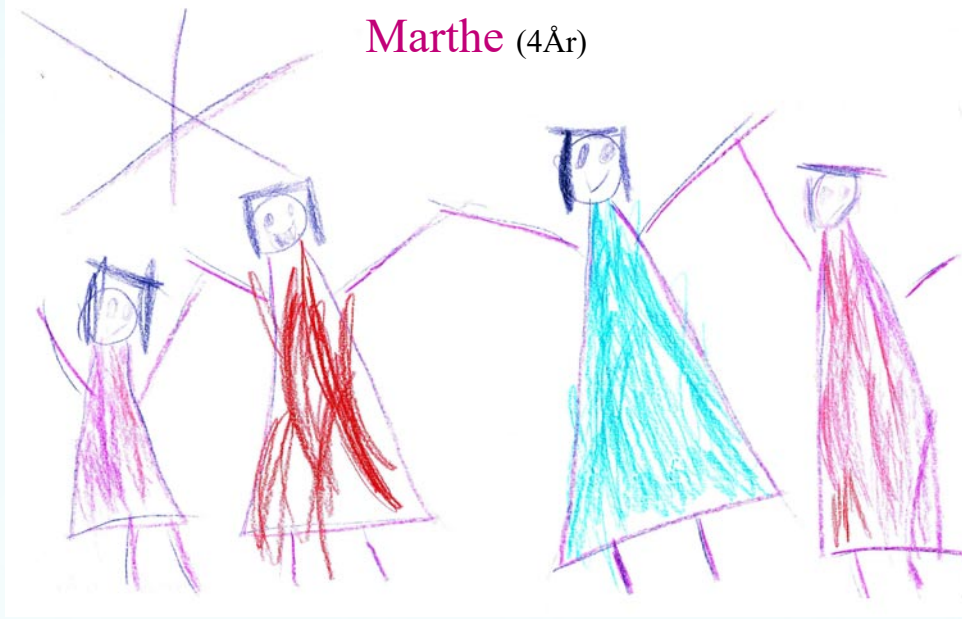
தமிழகத்தில் வாழ்ந்த காலம் இந்திய தத்துவ மரபை சமூக நீதி இயக்க மரபை வரலாற்று இயங்கியல் முறையில் ஆராய முற்பட்டிருக்கிறார். ஓயாத தேடல் இறுதி மூச்சு வரை.

1980களின் நடுப்பகுதியில் லங்கா கார்டியனில் யாழ் வறிய விவசாயிகள் பற்றிய கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். யாழ்ப்பாணச் சமூக உருவாக்கமும் சுவாமி விபுலானந்தரும், அறமும் போராட்டமும் அவர் எழுதிய முக்கிய நூல்கள்.

வரலாற்றின் ஒரு கட்டத்தில் சமூக அரசியல் பயணத்தில் நாம் சக பயணிகள். அந்த பயணத்தில் எம்முடன் இருந்த தோழர்கள் பலர் மெல்ல விடை பெற்று விட்டார்கள். இன்னும் சிலர் வாழ்கிறோம்.

ஞாபகங்கள் தொலைந்து போகமுன் எல்லாவற்றையும் பதிவு செய்து விட வேண்டும் என்ற மன அவசம். நண்பரும் தோழருமான முத்து ஸ்ரீதரன் துயர செய்தியை காலையில் (26.02.2023) தெரிவித்திருந்தார். ஆழ்ந்த இரங்கல்கள்! எம் இதய அஞ்சலிகள்!! □

Bergen Tamilsk Avis

Ansvarlig redaktør: Julius Antonipillai - Adresse: Krohnegården 5b, 5146 Fyllingsdalen.- Telefon: 924 636 74

E-Post: ttoosai@gmail.com / antonipillai@hotmail.com

Org.nr: 926 840 320 - ISSN: 2703-8440

VIPS: 729129 - Konto: 3626 31 78585

(Print ISSN: 2703-8785)